

Prepareu el camí: l'Advent

Tota l'Església es posa en estat d'"advent": temps fort o especial abans del Nadal. Durant aquest temps es multipliquen les activitats especials a les parròquies. Allò important, el Naixement de Jesús, es prepara. La preparació, d'alguna manera, ja és celebració del Nadal. Així ho podem anunciar als adolescents i joves que acompanyem, i viure-ho amb ells.

Una explicació

L'Advent és el temps litúrgic on ens obrim a la *segona vinguda de Jesús* [d'allí ha de venir a *judicar els vius i els morts* (Símbol dels apòstols), i *tornarà gloriós* (Símbol de Nicea - Constantinoble)]. Des del 17 al 24 de desembre l'accent es posa en la *primera vinguda, el Nadal*. Ens preparem per a celebrar la gran festa del naixement de Jesús. *Preparar és disposar el nostre cor a aquestes realitats de la nostra fe*. Preparem el cor per a no "passar les festes", sinó deixar que allò que celebrem en la festa toqui el nostre cor: *Déu ens estima tant que, mitjançant Maria, generosa i disponible, es fa infant, un com nosaltres*.

Viure l'Advent és posar-nos en camí per a preparar el cor del món, preparant el nostre cor a l'arribada de Jesús. Tot allò que fem té una conseqüència en els altres. No som illes.

Ei, si fos possible, programeu alguna activitat on participin conjuntament adults, infants i joves.

☑ Proposta: *Prepareu el camí al Senyor*

Punt de partença

Allò que fem a l'Advent no és una ocurrència. És obediència al profeta. És endinsar-nos en allò que van fer i fan, molts homes i dones:

Joan anà per tota regió del Jordà predicant un baptisme de conversió per al perdó dels pecats, tal com està escrit en el llibre del profeta Isaïes:

*És la veu d'un que crida en el desert:
Prepareu el camí del Senyor,
aplaneu les seves rutes.
S'alçaran les fondalades,
s'abaixaran les muntanyes i els turons,
el terreny tortuós quedarà pla
i el camí escabrós serà allisat;
i tothom veurà la salvació de Déu.*

(Lc 3, 4 – 6)

Comencem

☉ Cal crear un clima d'acollida, de sentir-se còmode. Iniciem la sessió recordant que és Jesús qui es fa present en mig de nosaltres. Fem un moment de silenci.

☉ El catequista presenta al grup un camí (pintat en un paper d'embalar, en una cartolina, amb una catifa... imaginació i creativitat!). Hi ha pedres, també una motxilla, unes sabates. Proposem comentar l'escena en forma de pluja d'idees: *què hi veieu? on imagineu que porta aquest camí? per a què serveix una motxilla? i unes sabates?* Obrim un diàleg sobre la seva experiència quan han preparat una excursió o un viatge: allò que necessitem, què posem a la motxilla,... I llegim el text de Lc 3, 4 – 6. Establim un paral·lelisme entre preparar el *nostre* caminar i preparar *el camí per a que el Senyor* pugui entrar en el nostre cor. Nosaltres preparem. Jesús el transita. No anem cap al Senyor, és Ell qui ve. Li obrim pas o li tanquem el pas. Cal preveure on escriurem tot això.

Una preparació especial

© Atenció: *no som nosaltres qui inventem què preparem i com ho preparem. Ens ve donat pel mateix profeta.* Nosaltres podem preparar una excursió, però el camí per a que arribi Jesús el proposa Déu mateix, mitjançant els profetes. I, *no som nosaltres qui arribem a Déu, és Ell qui ve a nosaltres.* Els hi demanem que observin les pedres del camí: guiats pel que diu el profeta, posen noms a les pedres. Paraules com: egoisme, no respectar, soroll, no cuidar la natura, enveja, mandra, violència,... és bo que descobrim que estan incloses en allò que diu el profeta.

© En un segon moment senyalem allò que podem fer per a destruir les pedres i preparar el cor. A mode de suggeriment:

respecto als altres i els estimo tal com són; afronto els problemes amb serenitat i no amb violència; parlo bé als altres; ofereixo ajuda a aquell que tinc a prop; col·laboro a casa; respecto el medi ambient; perdono als altres; sóc responsable amb el meu treball diari; intento fer feliç als altres.

© El catequista entrega a cada adolescent o jove un cor, el seu. Escriuen allò que volen canviar per a treure *les seves pedres* del camí. Després aniran col·locant les pedres en el camí i s'aniran traient les pedres.

☑ Proposta: *Maria, deixa venir al Messies*

El catequista escull els versets que cregui oportú del passatge de l'anunciació (Lc 1, 26 – 38). Es llegeixen en un clima de silenci.

☉ Treballem la disponibilitat de Maria. Podem presentar un mural de Maria embarassada. Ella té un protagonisme especial, tot i que el gran protagonista és Jesús, aquell que naixerà.

☉ Què succeeix a l'escena bíblica descrita? Cal subratllar: Maria és protagonista *passiva*, rep una acció i la iniciativa és de Déu.

☉ Protagonisme de Maria: *accepta, acull, diu* la seva realitat: *esclava del Senyor = obedient al Senyor*. No sap les conseqüències de les seves paraules, però es posa a disposició total de Déu. Això la converteix en mare model de creients, i *fa possible el pla preparat per Déu*. Això és fortíssim!!!

☉ No s'oposa.

☉ Aquest relat ens il·lumina a preparar-nos: escoltar les coses maques que sentim en el cor, acceptar-les i fer-les, tot i que no ho veiem clar o ens costin... Escrivim al mural allò que va fer Maria.

☉ Insistir en la confiança en Déu malgrat no veure-ho clar. Convidar a parlar-li, i escoltar la seva paraula en el nostre cor.

☉ Moment de silenci per escoltar-lo. Posem música que convidi al recolliment, encenem un ciri que ens recordi el Senyor que està present enmig nostre.

Per acabar

☉ Resem junts el *Déu vos salve, Maria*.

